

חוק השיפוט הצבאי (תיקון מס' 8), תשל"ה-1975 *

1. בסעיף 25 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955: (להלן - החוק העיקרי), בסופו יבוא:
- "ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), מקום שנקבע לעבירה לפי פקודת התעבורה², או לעבירה לפי חיקוק אחר הנוגע לתעבורה, עונש מסוים כעונש חובה, יטיל בית דין צבאי עונש כאמור באותו חיקוק."
2. בסעיף 41 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
- "ב) עבירה שאיננה צבאית תחיישן כאמור בסעיף 7 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965"³.
3. במקום סעיף 42 לחוק העיקרי יבוא:
- "התיישנותם של ענשים 42. עונש שהטיל בית דין צבאי, בין על עבירה צבאית ובין על עבירה שאינה צבאית, יחולו עליו הוראות סעיף 8 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965; אולם אם לא הוסק ביצוע העונש, יתחיל מנין תקופת ההתיישנות מיום אישור גזר הדין, אם הוא טעון אישור."
4. בסעיף 136 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
- "ב) לענין תחולת הדין המשמעת, דין עבירה על אחד מאלה כדין עבירה צבאית:
- (1) חוק חגורות בטיחות ברכב, תשל"ג-1973⁴, והתקנות לפיו;
- (2) תקנות שהותקנו על פי סעיף 25 לחוק שירות בטחון, תשי"ט-1959 [נוסח נ'שולב]⁵;
- (3) תקנות על פי פקודת התעבורה, שקבע שר הבטחון בהתייעצות עם שר המשפטים, למעט תקנות שלעבירה עליהן נקבע עונש חובה."
5. בסעיף 183 לחוק העיקרי, אחרי פסקת משנה (ד) יבוא:
- "ה) בית דין צבאי לתעבורה."
6. בסעיף 187 לחוק העיקרי, אחרי פסקה (2) יבוא:
- "3) שופטים צבאיים-משפטים לכהן כשופטי תעבורה בבתי הדין הצבאיים לתעבורה (להלן - שופטי תעבורה)."

* נתקבל בכנסת ביום י"ג באב תשל"ה (21 ביולי 1975); הצעת החוק ודברי הסבר טורטמו בה"ח 1161, תשל"ה, עמ' 130.

1 סי"ח תשט"ו, עמ' 171; תשי"ה, עמ' 122; תשכ"ג, עמ' 120; תשכ"ד, עמ' 148; תשכ"ט, עמ' 193; תשל"ל, עמ' 20; תשל"ב, עמ' 140; תשל"ד, עמ' 128.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

3 סי"ח תשכ"ה, עמ' 164.

4 סי"ח תשל"ג, עמ' 250.

5 סי"ח תשי"ט, עמ' 286.

(1) בפסקה (3), במקום "שתי שנים" יבוא "שלוש שנים";

(2) אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) שופט תעבורה – שתי שנים."

חוספת סימן

8. בחלק ד' לחוק העיקרי, בפרק השני, אחרי סימן ה' יבוא:

"סימן ה'1: בית דין צבאי לתעבורה"

209א. (א) בכל מחזו שיפוטי יהיה בית דין צבאי לתעבורה והוא יהיה מוסמך לשפוט כל חייל בעבירות תעבורה; ואלה עבירות תעבורה:

סמכות בית דין צבאי לתעבורה

(1) עבירה ששופט תעבורה שנתמנה לענין פקודת התעבורה מוסמך לדון בה, למעט פשע ולמעט עבירה לפי סעיף 218 לפקודת החוק הפלילי, 1936⁶, שנעברה הוך כדי שימוש ברכב;

(2) עבירה לפי סעיף 133, בשל אי-קיום הוראה מהוראות הפקודות האמורות בו, או בשל התרשלות בקיומה, כשההוראה נוגעת לכלי רכב, להסדרי התחבורה הצבאית או לתעבורה;

(3) עבירה לפי סעיף 79 (א) בשל שימוש ברכב;

(ב) הסמכות של בית דין צבאי לתעבורה אינה גורעת מסמכויות שפיטה אחרות בעבירות תעבורה לפי חוק זה או לפי חיקוק אחר.

209ב. (א) בית דין צבאי לתעבורה ידון בשופט תעבורה אחד.

דן יחיד

(ב) מי שנתמנה להיות נשיא בית דין צבאי-משפטי או שופט צבאי-משפטי בבית הדין הצבאי המיוחד או בבתי הדין הצבאיים המחור-זיים, יהיה מוסמך אף הוא לדון כשופט תעבורה.

209ג. בית דין צבאי לתעבורה לא יטיל עונש מאסר לתקופה העולה על שנה, עונש של הורדה בדרגה כשדרגת הנאשם רב-סמל ומעלה, או עונש של גירוש מן הצבא.

הגבלת סמכות הענישה

209ד. נשיא בית הדין הצבאי המחוזי יקבע במחוזו את סדרי המינהל בבית הדין הצבאי לתעבורה.

סדרי המינהל

9. בסעיף 214 לחוק העיקרי, במקום "בסעיף 215" יבוא "בסעיפים 215 ו-215א".

תיקון סעיף 214

10. אחרי סעיף 215 לחוק העיקרי יבוא:

חוספת סעיפים 215א ו-215ב

215א. (א) בערעור על פסק-דין צבאי לתעבורה ידון בית הדין הצבאי לערעורים בשופט משפטי אחד, זולת במקרים המנויים בסעיף 215ב.

"הרכב בית הדין הצבאי לערעורים של שופט אחד

(ב) בית הדין הצבאי לערעורים הן כאמור בשופט משפטי אחד בערעור מצד התביעה, לא יטיל עונש מאסר בפועל לתקופה העולה על ששה חדשים.

⁶ ע"ר 1036, תוס' 1, עמ' 263.

הרכב בית הדין
הצבאי לערעורים
של שלושה
שופטים

215ב. בערעור על פסק דין של בית דין צבאי לתעבורה ידון בית הדין
הצבאי לערעורים בשלושה שופטים, שאחד מהם לפחות הוא משפטי,
בכל אחד מהמקרים האלה:

- (1) נשיא בית הדין הצבאי לערעורים החליט על כך;
- (2) הפרקליט הצבאי הראשי הודיע לנשיא בית הדין הצבאי
לערעורים כי הוא סבור שיש צורך בכך;
- (3) הערעור הוא מצד הנאשם שביקש כך או מצד התביעה,
והכל כשפסק הדין מטיל עונש מאסר בפועל העולה על ששה
חדשים;
- (4) השופט הדין בערעור החליט על כך.

- תיקון סעיף 243 11. בסעיף 243 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
- “(ב) הוגש כתב אישום לבית דין צבאי לתעבורה, תהיה הסמכות
ליתן פקודת מעצר על הנאשם –
- (1) לתקופה שלא תעלה על 30 יום – לשופט תעבורה או
למי שמוסמך לדון כשופט תעבורה כאמור בסעיף 209ב(ב);
 - (2) לתקופה כל שהיא – לנשיא בית הדין הצבאי המחוזי.
- (ג) תקפה של פקודת מעצר לפי סעיף קטן (א) או לפי סעיף
קטן (ב) (2) יהיה עד לסיום המשפט בערכאה שבה ניתנה, אם לא בוטלה
לפני כן.”
- תיקון סעיף 251 12. בסעיף 251 לחוק העיקרי, אחרי “בית דין צבאי” יבוא – “למעט בית דין צבאי
לתעבורה –”.
- הוספת סעיף
282 13. אחרי סעיף 282 לחוק העיקרי יבוא:
- 282ב. חובע צבאי רשאי להגיש כתב אישום לבית דין צבאי לתעבורה
לפי חומר הראיות שבידו, ללא הוראת פרקליט צבאי.”
- תיקון סעיף 305 14. בסעיף 305 לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (א), המלה “מחוזי” – תימחק;
 - (2) בסעיף קטן (ב), המלה “המחוזי” – תימחק.
- תיקון סעיף 327 15. בסעיף 327 לחוק העיקרי, בסופו יבוא:
- “(ו) סעיף זה לא יחול בהליכים בבית הדין הצבאי לתעבורה.”
- תיקון סעיף 351 16. בסעיף 351 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ד), אחרי “בפני בית דין צבאי מחוזי” יבוא
“או בפני בית דין צבאי לתעבורה.”
- הוספת סימן 17. בחלק ה' לחוק העיקרי, בפרק רביעי, בסופו יבוא:

“סימן ג': הליכים בבית דין צבאי לתעבורה

412א. (א) בבית דין צבאי לתעבורה יחולו סדרי הדין החלים בבית דין
צבאי מחוזי בתיאומים לפי הענין ובכפוף לאמור בסימן זה.
תחולת סדרי הדין
של בית דין צבאי
מחוזי

(ב) לשופט תעבורה ולשופט בית הדין הצבאי לערעורים הדין בערעור על פסק דין של בית דין צבאי לתעבורה יהיו נתונות. לצורך ניהול הדין, כל הסמכויות הנתונות לאב בית הדין של בית דין צבאי מחוזי.

הזמנה לדין

412ב. (א) הוגש כתב האישום, יוזמן הנאשם בהזמנה חתומה בידי נשיא בית הדין הצבאי המחוזי או מי שהסמיך לכך; בהזמנה ייקבע מקום השיפוט ומועדו, תינתן בה הודעה לנאשם על זכותו להזמין עדים להגנתו כאמצע-עות בית הדין, תפורט בה כל הוראה אחרת הדרושה לקיום המשפט, ויצורף לה העתק של כתב האישום.

(ב) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכותו של בית הדין לדחות את המשפט מטעמים הנראים לו, ובכלל זה – כדי לאפשר לנאשם להכין את הגנתו.

412ג. (א) נשיא בית הדין הצבאי המחוזי יקבע את השופט שידון בכתב אישום שהוגש לבית דין צבאי לתעבורה, בין בדרך כלל או לסוג ענינים ובין לענין מסויים.

קביעת השופטים לדין והחלטתם

(ב) נקבע שופט לענין מסויים, רשאי נשיא בית הדין הצבאי המחוזי להחליפו בשופט אחר כל עוד לא הוחל בגביית הראיות.

(ג) הוחל בגביית הראיות ונבצר מן השופט שנקבע להמשיך בדיון, יעביר נשיא בית הדין הצבאי המחוזי את הדיון לשופט אחר ויצוין את נימוקיו לכך בכתב; השופט שאליו הועבר הדיון רשאי להמשיך בדיון מן הנקודה שאליה הגיע קודמו ורשאי הוא לחזור ולגבות ראיות מחדש.

7412. בית הדין רשאי לדון נאשם שלא כמעמד תובע צבאי, אולם אין בכך כדי למנוע את בית הדין להורות, בכל שלב של הדיון, על התייצבות תובע צבאי, ואין בכך כדי למנוע מהתובע להתייצב אם ראה לעשות כן; הורה בית הדין לתובע הצבאי להתייצב, יביא לידיעת הנאשם את זכותו להיות מיוצג על ידי סניגור.

דין שלא כמעמד תובע צבאי

412ה. (א) בית הדין רשאי לדון נאשם שלא בפניו, אם הנאשם לא התייצב למשפט ובית הדין סבור כי הוזמן כדין וכי אין צידוק לאי-התייצבותו, או אם ביקש הנאשם בכתב לקיים את הדיון שלא בפניו; אולם לא יטיל בית הדין על נאשם כאמור עונש מחכוש בפועל או מאסר בפועל לתקופה של יותר משבועיים או הורדה בדרגה.

דין שלא בפני הנאשם

(ב) ניתן פסק דין מרשיע שלא בפני הנאשם, רשאי בית הדין לבטלו ולדון את הנאשם שנית על פי אותו כתב אישום, אם הגיש הנאשם בקשה מנומקת לכך תוך חמישה עשר יום מיום שנמסרה לו הודעה על פסק הדין; הוראה זו לא תחול אם הדיון התקיים שלא בפני הנאשם על פי בקשתו.

7412ו. נשיא בית הדין הצבאי המחוזי יקבע סידורים שלפיהם תימסר הודעה לבעל דין על פסק דין שניתן שלא כמעמדו.

הודעה על פסק-הדין

18. במקום סעיף 418 לחוק העיקרי יבוא:

418. התקופה להגשת ערעור היא המישה עשר יום מיום מתן פסק הדין; ניתן פסק הדין שלא במעמד הנאשם או התובע, יחל מגין התקופה להגשת הערעור, לגבי מי שפסק הדין ניתן שלא במעמדו, מן היום שבו נמסרה לו הודעה על פסק הדין.”

”התקופה להגשת ערעור

19. אחרי סעיף 435 לחוק העיקרי יבוא:

435א. (א) על הגשת ערעור על פסק דין של בית דין צבאי לתעבורה ועל הדיון בערעור יחולו הוראות סימן זה בתיאומים לפי הענין ובכפוף לאמור בסעיף זה.

”ערעור על פסק דין של בית דין צבאי לתעבורה

(ב) נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, או שופט צבאי-משפטי בבית הדין הצבאי לערעורים שהוא הסמיך לכך, יקבע את השופט שידון בערעור הבא לפני שופט אחד כאמור בסעיף 215א בין דרך כלל או לסוג ענינים ובין לענין מסויים.

(ג) בית הדין הדן בערעור רשאי, על אף האמור בסעיף 434, לדון בערעור שלא בפני בעלי הדין, אף אם ביקשו אחד מהם או יותר כי הערעור יישמע בפניהם; הוחלט לדון בערעור שלא בפני בעלי הדין, רשאי בית הדין לקבוע למשיב מועד להגשת תשובתו בכתב, אם הוא סבור שהדבר דרוש לעשיית משפט צדק, והוא רשאי לדון בערעור ולפסוק בו לפי החומר שהובא לפניו בכתב בלבד ללא שמיעת בעלי הדין.

(ד) נדון הערעור שלא בפני בעלי הדין, לא ירשיע בית הדין נאשם בעבירה. שממנה זוכה, לא יגדיל את שיעורי המחבוש בפועל או המאסר בפועל שבפסק הדין שמערערים עליו ולא יטיל עונש מחבוש בפועל או מאסר בפועל או הורדה בדרגה אם לא הוטלו בפסק הדין שמערערים עליו.”

20. בסעיף 436 (1) לחוק העיקרי, בפסקת משנה (ה), אחרי ”או מיוחד” יבוא ”או בבית דין צבאי לתעבורה”.

21. אחרי סעיף 444 לחוק העיקרי יבוא:

444א. (א) פרק זה, למעט סעיף 441 (א), לא יחול על גזר דין של בית דין צבאי לתעבורה ועל גזר דין שניתן בערעור על פסק דין של בית דין צבאי לתעבורה.

”גזר דין צבאי לתעבורה

(ב) הרמטכ”ל, לגבי גזר דין שניתן בערעור על פסק דין של בית דין צבאי לתעבורה, וראש המחוז השיפוטי, לגבי גזר דין של בית דין צבאי לתעבורה שבמחוזו, רשאים, תוך שלושים יום מהיום שבו פסק הדין נעשה חלוט –

(1) להקל בעונש, אף אם העונש, כולו או מקצתו, הוטל על תנאי;

(2) לבטל חיוב בפיצויים או להקטין את שיעורם;

(3) להחליף עונש מאסר או מחבוש, כולו או חלקו, בעונש על תנאי;

(4) להחליף את העונש של פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה – כולו או חלק ממנו – בעונש של פסילה על תנאי.”

הוספת סעיף 488א

22. אחרי סעיף 488 לחוק העיקרי יבוא:

488א. (א) בית דין צבאי לתעבורה ובית דין צבאי לערעורים הן בהודעה בכתב כראיה בבית דין צבאי לתעבורה הודעה על פסק דין של בית דין צבאי לתעבורה רשאים לקבל כראיה הודעה בכתב של אדם הנחזית כחתומה בידו אם חתימתו אומתה בידי עורך דין, שוטר, שוטר צבאי או חייל אחר בדרגת סמל ומעלה.

(ב) בית הדין לא יקבל הודעה כאמור אם הנאשם או התובע ביקשו שבעל ההודעה יתייצב כעד בבית הדין.”

תיקון סעיף 489

23. בסעיף 489 לחוק העיקרי, בסופו יבוא:

”(ג) בכיצוע פסק דין מרשיע שניתן בבית דין צבאי לתעבורה יחולו הוראות אלה:

(1) פסק הדין יבוצע עם היותו חלוט;

(2) על אף האמור בפסקה (1) – פסק דין המטיל מאסר יבוצע עם קריאתו ופסק דין המטיל מחבוש או ריתוק למחנה או לאניה יבוצע עם קריאתו, אך לא לפני שהגיע לידיעת מפקדו של הנשפט, והכל כשכית הדין או ראש המחוז השיפוטי לא הורו הוראה אחרת בענין זה.”

הוספת סעיף 489א

24. אחרי סעיף 489 לחוק העיקרי יבוא:

489א. סעיף 42 לפקודת התעבורה יחול, בשינויים המחוייבים, גם בכתיב הדין הצבאיים; הסמכות להתקין תקנות לפי אותו סעיף תהיה, לענין בתי הדין הצבאיים, בידי שר הבטחון.”

תיקון סעיף 492

25. האמור בסעיף 492 לחוק העיקרי יסומן (א) ואחריו יבוא:

”(ב) פסק דין מרשיע המטיל מאסר ושניתן בבית הדין הצבאי לערעורים שרן בערעור על פסק דין של בית דין צבאי לתעבורה, יבוצע עם קריאתו, ופסק דין המטיל מחבוש או ריתוק למחנה או לאניה יבוצע עם קריאתו, אך לא לפני שהגיע לידיעת מפקדו של הנשפט, והכל אם לא הורו בית הדין או הרמטכ”ל הוראה אחרת.”

תיקון סעיף 512

26. בסעיף 512 לחוק העיקרי, אחרי “סעיף 442” יבוא “או שלא היה טעון אישור”.

ביטולים

27. בטלים –

(1) סעיף 548 (3) לחוק העיקרי;

(2) תקנות-שעת-חירום (עבירות תנועה – דין חיילים), תש”ט–1949 (להלן – התקנות).

7 ס”ח תשי”ט, עמ’ 300.

28. (א) התקנות יוסיפו לחול על כתב אישום שהוגש לפיהן לפני תחילתו של חוק זה.
 (ב) עכירה שהתיישנה לפני תחילת חוק זה וטרם עבר עליה הזמן המפורש בצדה כאמור בסעיף 41 (ב) לחוק העיקרי כנוסחו לפי חוק זה, אין בהוראות חוק זה כדי לבטל את התיישנותה.
 (ג) עונש שטרם התיישן לפני תחילת חוק זה, יחולו על התיישנותו הוראות סעיף 42 לחוק העיקרי כנוסחו לפי חוק זה.

29. תחילתו של חוק זה שלושה חדשים לאחר פרסומו ברשומות. תחילה

שמעון פרס
שר הבטחון

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

חוק מילווה פיתוח (תיקון מס' 13), תשל"ה-1975 *

1. בסעיף 1 לחוק מילווה פיתוח, תש"ך-1960: (להלן - החוק העיקרי), במקום "5,500 מיליון לירות" יבוא "9,000 מיליון לירות". תיקון סעיף 1
 2. בסעיף 6 (2) לחוק העיקרי, במקום "25%" יבוא "35%". תיקון סעיף 6

יהושע רבינוביץ
שר האוצר

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י"ג באב תשל"ה (21 ביולי 1975); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1182, תשל"ה, עמ' 287.
 1 ס"ח תש"ך, עמ' 47; תשכ"א, עמ' 128; תשכ"ד, עמ' 129; תשכ"ה, עמ' 6, עמ' 116; תשכ"ו, עמ' 15; תשכ"ז, עמ' 106; תשכ"ח, עמ' 34; תשכ"ט, עמ' 221; תשל"ב, עמ' 29; תשל"ג, עמ' 5, עמ' 150; תשל"ד, עמ' 38.

חוק לתיקון פקודת מס הבולים (מס' 9), תשל"ה-1975 *

1. בסעיף 4 לפקודת מס הבולים¹, במקום "ואינה עולה על 25 לירות" יבוא "ואינה עולה על סכום שקבע שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת". תיקון סעיף 4

יהושע רבינוביץ
שר האוצר

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י"ג באב תשל"ה (21 ביולי 1975); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1151, תשל"ה, עמ' 68.
 1 חא"י, כרך ב', פרק קל"ג, עמ' 1302; ע"ר תש"ט, תוס' א', עמ' 106; ס"ח תש"ט, עמ' 171; תשי"ד, עמ' 226; תשט"ו, עמ' 78; תשי"ז, עמ' 187; תשי"ט, עמ' 83; תשכ"א, עמ' 67; תשכ"ג, עמ' 177.